

Poetry Series

Lola Sanchez
- poems -

Publication Date:
2011

Publisher:
Poemhunter.com - The World's Poetry Archive

Lola Sanchez(24/04/1988)

Born on the most beautiful continent, Africa I'm a young, energetic designer/artist/poetess(as one guy once called me) . Thats all you need to know- everything else is displayed in colour in my poetry.

[afrikaans] Al Was Ek Nie Daar Nie

Al was ek nie daar nie
het fyn splinters van die
gebroke speel
tog in my hart gekruip
Bygeloof se dinges
die ongeluk kom vanself
die skerwe het suutjies
diep in die kelders van
my hartkamers ingekruip
dis waar hul gaan le het
Stilletjies glinster hul soms in die duister

Al was ek nie daar nie
het daar tog flenters
van die trane my maskara gesmeer

Al was ek nie daar nie voel ek steeds die skerwe
van die gebroke glasbak
-wat die verbode vrugte gehou het-
onder my voete

Weet ek dis waar
my hart verstaan nie en
ruk teen my kas van ribbes
maar my half-leeg glas
verstand
hy- nee sy-
weet dis waar

Lola Sanchez

[afrikaans] Almal Op My Hartspad

daars iets hier binne my wat los geskryf moet word
die wete dat al sien ek myself
as 'n logiese redernerende mens
ek dit nie is nie

ek sit met 'n diep gewortelde romantiese streep
wat ondanks moderne feminisme sy kop gedurig uitsteek
die vrou in my is blykbaar smagtend na haar eie sprokies verhaal

elke mens wat oor my lewens pad al gewandel het
het tenspyte van neuroses, psigosos en ander tipe mure
'n rippel effek op my psige gehad

meer nog, die wat mens romanties aan gebonde was
of dit nou 'n week, maand of jare was.
Sodra my hart (o verraaier) 'n le plek gevind het
ontwerp sy die padkaart terug na daardie plek
dis vir die onthou, die koester en die kasty op moeilike dae

Dis eienaardig om mense te wil vertel wat hulle vir jou beteken
jare na die feit
maar soms moet mens dit dalk herleef in jou innigheid
al is dit net vir refleksie
al is dit net vir jou

jou ongebonde siel het my aangeraak
jou nie-verskonend spontanaiet het ek bewonder
jyt my laat blom, ongekunsteld, natuurlik
en onbeskaamd, onbeskroom vir ander gewys hoe jy voel
tog was dit asof dit nog altyd was

jy was nog altyd iewers in die agtergrond van lewe
nie werklik 'n liefde, slegs 'n fantasie
van wat ek gedink het jy dalk is
maar daar was geen keer aan my hart
-my romantiese hart-
het geen keer geken nie
n digter, 'n kunstenaar,
'n bedrukte siel wat die skoolbanke verlig het met geheime boodskappe

dit het my hart nie goed gedoen om
terwyl jy in my oogveld is vir die eerste keer
Keats, Shelly en Byron aan te hoor
Nou weet ek jy is nie wat ek gedink het nie,
maar dis nie hartseer nie, inteendeel
-nou is jou `n interssante kennis
wat onwetend `n geskiedenis met my hart het

jou rebelsheid en seker die onbereikbaarheid van wie jy is
het my aangetrek
ek was soos `n mot voor `n vlam betower, gefasineerd
so onverklaarbaar mooi was dit tussen ons
te mooi- `n perfekte resep vir jare se nostalgie
herinneringe wat altyd klok helder voor my sal kan staan
selfs nou, jare later staan jou woorde nog voor my
jou wysheid voor `n jong meisie omvou my steeds

oor jou is al te veel geskryf
te veel getreur en te veel gedink
dit was dalk die tema van wat ons was.
te-
te veel van my vir te min van jou
terwyl daar te veel van jou nog deel was van te veel van haar
te veel van my tyd terwyl ek te min tyd gehad het
en jy te min gegee het en te veel gehad het.
dit was `n te ongelee tyd vir liefde
en te laat vir omdraai

oor jou kan ek boekdele skryf
my hartsvriend
jy het my deur donker tye gedra, sonder om my werklik te ken
en toe jy my leer ken- was daar nie omdraai plek
`n verterende, stormagtige maar tere liefde
het ons gekoester in ons fantasie wereld
maar tog was die werklikheid naby
jy was my sielsgenoot-
my hart, verstand en siel was
in eengestrenge in joune
jou hand was my hand
ons was so naby dat as jy jou oe toegemaak het
het myne toegeval van slaap (neruda)
maar tenspyte van wil en dank

het die sprokie sy nare werklikheid openbaar
liefde is nie genoeg nie en mense verander mekaar

wat was en wat is
verwyte en spyt is nutteloos
aangesien daar soveel is wat nooit moet verander nie
aangesien die goeie die slegte aandra
en die donkerste nag die sonsopkoms die mooiste laat lyk.

gelukkig hou my verstand my hart in toom
teen emosie en sinnelose aksies
my verstand, sy vertaan dat my hart eintlik net verlief is op die idee van liefde
daai hartplekkies van alle romantiese oomblikke saamgetel
beleef of versin
het in my hart eengeword

nous daar dalk nie meer plek vir 'n gewone man nie
want hier leef net fantasie

Lola Sanchez

[afrikaans] Basics

in die naïewiteit van my jare
lê daar nog die onkunde
wat ek hoop die jare sal bring
die kennis van hoe

die weet van die voue
die krake en die toegewings
wat benodig word vir die liefde

daai jare se geduld en verdra
wat mens by ou getroudes sien
die oupa en ouma sit op die stoep
-stil tevredenheid

daardie
onkunstelde, onopgesmukte
bekuit en koffie
basics

sonder skroom
sonder vooropgestelde idees
van wie die ander veronderstel is om te wees

Lola Sanchez

[afrikaans] Die Weet

eendag wanneer die son weer oor die berge opkom
sal die waarheid daar wees
saam met die voëlgesang sal dit by jou opkom
saam met die oggend dou sal twyfel voor die son verdwyn

eendag alleen in `n stad sal die eensaamheid om jou vou
die menigtes sal rondom jou dwaal
en jy sal weet

eendag een arm in jou baadjie in,
koppie koffie in die ander hand, draffend by die gang af,
sal jy tot stilstand gedwing word
en dit sal duidelik wees

eendag midde in `n oomblik van passie
saam met die een of ander
sal die weet ongesiens op jou opkruip.

nie in refleksie, meditasie of terapie.
nie in die rookwolke van mistieke kruie nie
nie in die kerk- of die beskuldingsbank nie

maar iewers alledaags
waar jou hart dit die minste verwag
waar jou skanse die laagste is
waar jou gees geen aanslae verwag
daar sal die ontwykende kennis jou vind
daar sal die weet na jou toe kom.

Lola Sanchez

[afrikaans] Die Woorde Ontwyk My

die woorde ontwyk my soms
ek begin al my gedigte op dieselfde trant
liefde, vergifnis en hartseer
dis asof ek geen diepte het binne in my nie
asof ek aan mekaar geweef is van
nuttelose romantiek

die woorde ontwyk my as my keel toetrek
in jou nabyheid
wanneer die gemis teveel raak
wanneer ek onthou hoekom
wanneer ek myself herinner dat ek gelukkig moet wees
want ek is begenadig

die moed ontwyk my
wanneer ek wil ophou moedeloos wees
en sterk staan
wanneer die wind aan my wilskrag trek

die woorde ontwyk my
nogal gereeld
veral naby jou
dan glimlag ek maar en onthou
ek is begenadig

Lola Sanchez

[afrikaans] Filmmaker

vat my hand
lig my op na die wind
laat my die vrede
van jou wereld ervaar

versoen my met myself
jy wat so seker is
so seker is van jou saak
van als oor jou

jy wat oor die lyne my ontdek het
en tog nie

want liewe filmmaker
as jy die prentjie
kon vasvang
sou jy ongetwyfeld
getwyfel het

Lola Sanchez 06/09

Lola Sanchez

[afrikaans] Kaalvoet Klonkie Man (Die Grootmens Weergawe)

Jare terug het ek oor jou gedig
laf en verspotte verse
soos Sylvia het ek jou lewendig gedink
soos Antjie se Ronsard
was jy 'n vlug van my verbeelding

Ek weet nie hoe jy lyk
dis nie van belang
ek weet nie wat jou naam sal wees
dis sekonder

maar ek ken jou hart
jou siel kuier by my in my drome
alles wat jou opmaak leef in my verbeelding

my meisie hart dink nog steeds aan jou
as my kaalvoet klonkie man
maar jy mag gesofistikeerd wees,
selfs dalk geheel anders as wat ek jou voorstel,
solank dit JY is

vind die paaie versteek in jou hart
volg die broodkrummels na my
kom bewaarheid my grootmens-dogterjie drome

Lola Sanchez

[afrikaans] Kaalvoet Klonkie Man Deel 4

wanneer my potlood
sal waag om oor jou te dig
sal hy saggies in Afrikaans
jou seëninge en sondes tel
skaam-skaam sal hy die
ligte skakerings van jou veelvoudige persona
optel op die roomwit bladsy
die woorde sal sonder oponthoud tussen die waterlyne swem
hulle sal hul plek inwag
om jou goedhede te besing

vanaf jou droom vingertoppe
tot by jou manlike voete van klei
sal ek aan die wêreld beskryf
my kaalvoet klonkie man
fantasie man
sprokie man

Lola Sanchez

[afrikaans] Konstante

Konstante verandering
konstante snelheid
versnelling in tru-rat

Mimiek beheerde emosies
speel `n stilspel
met jouself

Haastig haas jy om nóg
`n draai
weerloos af `n afdraand

Gevoelloos vasgemessel
between a rock and a hard place
boom en bas
mens en was

Konstante spoed
gemiddelde afstand
gedeel deur
gemiddeldheid.

Lola Sanchez

[afrikaans] Metamorfose

bloed druis deur my are
dik donker swart
aangedryf deur hartkrampe
van 'n koue hart

suurstof ingesuig
opgeneem, geabsorbeer
gefiltreer deur goed
ge- second-hand smokede longe
met luiperd kolle as kamoeflering
wurms ondergaan metamorfose in my maag
na papie stadiim
vlieg vlinders
deur my dikderm

na die wye wêreld.

Lola Sanchez

[afrikaans] Net Vir Jou

vir almal het ek al gedigte geskryf
vir die wat ek mis
vir die wat ek ken
vir die wat ek eendag hoop om te ken
die wat my hart gebreek het
gevang het
teruggegee het
en selfs weggegee het
maar vir jou my lief
wat sal ek skryf oor jou?
skryf ek oor jou oë
jou arms
jou glimlag
jou drukkies of jou soene?
skyf ek oor jou deernis
skryf ek 'n limmeriek
of 'n diep Breyten Breytenbach vers?
of...

skryf ek 'n kaalvoet gedig
'n vrye vers
vir iemand só vry
is dit seker gepas

sal jy daarvan hou of sal jy lag?
sal jy gevlei voel of...
sal jy dalk nie verstaan nie?
'n vrye vers, 'n kaalvoetgedig
'n gedig op vrye voet
'n vers op die vlerke van 'n voël
.... net vir jou my lief

Lola Sanchez

[afrikaans] Onbeskryflik

dis 'n vreemde gevoel
'n onbeskryflike woordelose gewroeg
om te probeer verduidelik.

dis asof my hart 'n vlieg in 'n spinneweb is
asof my lyf protes lewer
asof die lug uit my longe peul in opstand

dit gebeur elke keer
wanneer ek probeer om te verduidleik
van my liefde
my passie (obsessie)
met my siels land.
hier waar daar 'n holte is vir my voet.
hierdie Afrika
hierdie besonderse plek

hierdie vervloekte en geseende land
hoe sal my lyf en siel jou ooit kan verlaat?

Lola Sanchez

[afrikaans] Ons

Ek voel hulpeloos by jou
troosteloos sonder jou
beheer het ek lankal afgegee
maar gee nie so gou op,
sal aanhou hoop.

ons verdien `n kans
maar bang is die woord vir wat ek voel

Bang vir myself
of vir jou?
die weet ek ook nie

`n koue gevoel
omsirkel my soms
in die omgewing van my hart

Die alleenheid vang my onkant
en speel speletjies met my kop
die donker bring ou gesigte
en voorgevoelens tot die voorgrond

Ek voel soos `n marionette
sonder toutjies
en jy maak my dans.

Lola Sanchez

[afrikaans] Programmeer Die

jou nommers

->hakies en spasies<-

wat net sin maak vir jou

maak jou 'n dromer

jy het ingekruip

waar lig nie welkom is nie

nog nie

tog maak jy slapende honde wakker

en vind ek my asem by jou

tog pak 'n vrees my

daaglik toe

vir as ek jou sou moet beseer

->ek het 'n neiging daartoe sien? <-

ek sien hoe jy val

in die donker poele van my oë

en voel ek nog nie daar

Lola Sanchez 06/09

Lola Sanchez

[afrikaans] Skimme In Die Nag

vergeet my
was jou skoon van my
vee my uit jou hart van harte

onthou die soete musikale note
van wat was
die kleur van ons

maar vergeet my
vergeet my oë
vergeet die band van ons harte

kom ons wees skimme in die nag
wat stil-stil verby mekaar dryf
rustig deur die donker waters
vergeet my
ek sal onthou vir jou part.

Lola Sanchez

[afrikaans] Soel Seewater

As ek my hart kon uitkerf
en afspoel in soel seewater
sou ek jou kon uitspoel

Sou jy wegspoel met die gety?
Sal ek met soel seewater
jou voetspore oor my hart
kan afspoel, sal ek
die brandmerke kan heelmaak?

Met 'n sekerheid van
wie-weet-waar
weet ek...
al sou ek my hart uitkerf
en met soel seewater afspiel
sal jou naam in my hart van harte
in gekerf bly.

Nutteloos soos wat dit is
sal ek steeds...
my hart uitkerf en met soel seewater afspoel
dalk selfs in die stormsee werp
en wonder waar hy volgende gaan uitspoel

Lola Sanchez

[afrikaans] Te Vinnig Te Veel

te vroeg te vinnig te veel,
te diep te intiem
het ons ineengestremel geraak.

te vinnig te veel
van ons harte
het ons oopgebreek
en aan mekaar gewys

te vroeg
het ons begin beplan
bedink, bewonder
oor te veel

te vroeg te vinnig te veel
het ons aan mekaar gesmelt geraak
soos die lood soldaatjie en sy ballerina
sonder die vuur van ervaring
die vuurdoop van moeite en werk

te vroeg te vinnig te veel
het daar 'n ons ontstaan

maar...
is daar nie altyd 'n maar

die verbindtenis,
is
tenspyte van sy kort speelyd sover
net
tenspyte van afstand
reg

Lola Sanchez

[afrikaans] Teetyd

maak tee van my hart
week hom sagkens in
lou warm water
van teleurstelling

roer lepeltjie vir lepeltjie
se selfverwyd in
met 'n splertsie onkunde

geniet my liefdes tee
met die soete smaak
van verloor
dan weet jy
jy het my lief gehad

jy het my lief gehad
en verloor
in die kronkeldraaie van jou en my

Lola Sanchez 06/09

Lola Sanchez

[afrikaans] Toe Oë

Met my toe oë
sien ek meer
meer toekoms
meer hoop
Ek droom
met oop oë
Ek sien lugkastele
van regte bakstene
en droompaleise met houtvloere

Met oop oë
sien ek beter
Meer duideliker, harder
Die pyn, die hartseer
van elke dag
elke mens
elke huis

Ek sien die pyn
wat ingetrek het om te bly
sien jy dit ook?
sien jy die seer?
-wat nie will heel-
Sien jy dit?
Of loop (leef) jy ook met toe oë?

Lola Sanchez

[afrikaans] Van Die Op My Hartspad

ek sit met 'n diep gewortelde romantiese streep
wat ondanks my moderne feminisme gedurig kop uitsteek
die vrou in my is blykbaar smagtend na haar eie sprokies verhaal

elke mens wat oor my lewens pad gewandel het,
(tenspyte van neuroses, psigoses en ander tipe mure)
het, 'n rippel effek op my psige gehad

meer nog, die aan wie mens romanties gebonde was
(of sit nou 'n week, maand of jare was)
Sodra my hart (o verraaier) 'n lê plek vind
ontwerp sy die padkaart terug na daardie plek
vir die onthou, die koester
en die kasty op moeilike dae

Dis eienaardig om mense te wil vertel wat hulle beteken
jare na die feit

maar soms moet mens dit dalk herleef in jou innigheid
al is dit net vir refleksie
al is dit net vir jou

jou ongebonde siel het my aangeraak
jou nie-verskonende spontaneiteit het ek bewonder
jy't my laat blom, ongekunsteld, natuurlik
jy't onbeskaamd en onbeskroom vir ander gewys hoe jy voel
tog was dit asof dit nog altyd was.

jy was nog altyd iewers in die agtergrond van my lewe
nie werklik 'n liefde,
slegs 'n fantasie

van wat ek gedink het jy dalk is
maar daar was geen keer aan my verraaier hart
'n digter, 'n kunstenaar,
'n bedrukte siel wat die skoolbanke verlig het met geheime boodskappe
dit het my hart nie goed gedoen om~
met jou in my oogveld is vir die eerste keer
Keats, Shelly en Byron aan te hoor

Nou weet ek jy is nie wat ek gedink het nie,
tog is dit nie hartseer nie,
inteendeel
-nou is jy 'n interssante kennis
wat onwetend 'n geskiedenis met my hart het.

jou rebelsheid en seker die onbereikbaarheid van wie jy is
het my aangetrek
ek was soos 'n mot betower, gefassineerd
met die onbereikbare vlam
so onverklaarbaar mooi was dit tussen ons
herinneringe wat altyd klok helder voor my sal kan staan

selfs nou,
jare later staan jou woorde nog voor my
jou wysheid voor 'n jong meisie omvou my steeds

oor jou is al te veel geskryf
te veel getreur en te veel gedink
dit was dalk die tema van wat ons was.
te-
te veel van my vir te min van jou
terwyl daar te veel van jou geheg was aan te veel van haar
te veel van my tyd terwyl ek te min tyd gehad het
jy te min gegee het en te veel gehad het.
dit was 'n te ongeleë tyd vir liefde
en te laat vir omdraai

my hartsvriend
jy het my deur donker tye gedra, sonder om my werklik te ken
en toe jy my leer ken-
was daar nie omdraai plek
'n verterende, stormagtige, tere liefde
het ons gekoester in ons fantasie wereld

jy was my sielsgenoot-
my hart, verstand en siel
in eengestrenge in joune
jou hand was my hand

maar tenspyte van wil en dank

het die sprokie sy nare werklikheid geopenbaar
liefde is nie genoeg nie
en mense verander mekaar

wat was en wat is
verwyte en spyt is nutteloos

aangesien daar soveel is wat nooit moet verander nie
aangesien die goeie die slegte aandra
en die donkerste nag die sonsopkoms die mooiste laat lyk.

gelukkig hou my verstand my hart in toom
teen emosie en sinnelose aksies

my verstand,
sy vertaan dat my hart eintlik net verlief is op die idee van liefde
daai hartsplekkies van alle romantiese oomblikke saamgetel
-beleef of versin-
het in my hart eengeword

nou's daar dalk nie meer plek vir 'n gewone man nie
want hier leef net 'n fantasie

Lola Sanchez

[afrikaans] Verwondering

Soms, net soms
sit ek en wonder

oor die waterdruppels
 teen die ruit
die perskewang sonsondergang
Genadegawe
uit die hand van
 onse Vader

goue nektar van liefde
wat taai vasklou
aan die wande
 van jou hart

Geparste herinneringe
tussen die blaaië
van 'n vergete boek

gedagte-foto's
van die lang pad huiswaarts
 en ek wonder...

Lola Sanchez

[afrikaans] Waar Hy Is

die Heiligste entiteit
met sy vinger op die pols van die stad

Honger kinders vra
'waar is Hy'
samaritane lewer kos af
begin sopkombuise,
daar is Hy

Oorlog omgespite lande
smeeke 'waar is Hy'?
in vredes besprekings, vredes optoe
tot by die finale handskut
tussen die grootname
daar is Hy

Sukses verhaal sterre
sepie sterre en rock 'n roll divas
sing 'waar is Hy'
in elke melodie
elke noot
elke oorwinning,
elke mylpaal behaal
daar is Hy

Armes, gestremdes, oues en kinders
wonder in oomblikke van swakheid
'waar is Hy'
maar in elke glimlag
elke eerste tree
en elke laaste tree
is Hy ook daar

Lola Sanchez

[afrikaans]soet Perske

soms in die warboel
verloor ek myself
tussen eksamens, bestuurslesse,
optredes en ander onbenullighede

Grootword is harder werk
as wat ek gedink het

en...
alhoewel dit opwindend
nuut en vreesaanjaend is
beteken dit seker ook
dat ek miskien meer...

minimalisties moet begin leef
minder bagasie saam sleep

die regte Grootword begin nou eers
en daar sal onafwendbaar
nuwe bagasie by kom
so ek moet plek maak

ek weet nie of daar nou
genoeg plek is op my
atlantis skouers nie

ek hoop my lewe is
'n soet ryp perske
wat ek netso van die boom kan af eet
sonder enige gifstowwe,
kleurstowwe of enige iets

wat dit kan vergal, verkleur of verdof

mag elke dag 'n uitdaging wees
-nie te groot-
maar groot genoeg om my geïntreseerd te hou.

{afrikaans} Afgesonder

Ek mis iemand wat ek nie ken nie,
ek weet nie hoekom nie,
en dis nou nie juis asof ek iets daaraan kan doen nie.

So ek laat die heimwee oor my waai
in golwe van intensiteit
Ek bekyk myself in die refleksie van die snaakse emosie
en vind 'n eensaamheid in die hoeke van my wese.

Nie 'n tekort aan mense- eensaamheid nie
Maar eerder n tekort aan sinvolle interaksies

Minder nonsens-praat, meer siels gesprekke
is wat die die dokter voorskryf

Maar dan,
dit raak ook te vinning
te diep en te donker
en eerlikwaar somer depressief
En naderhand 'n ampse kompetisie om te kyk
wie se lewe loop skewer

Mens los dit somer geheelenal

So ek los maar eerder my vraagstukke op Facebook
'n Post-moderne sielswroeging in volle aangesig van almal wat wil loer.

Maar ons is mos so besig deesdae
dat eintlik is ons almal maar besig om ons eie vraagstukke in publiek uit te droog
heeltemal te betrokke om mekaar s'n te sien.

In 'n wereld wat heelyd gekonnekteer is,
is ons afgesonder in ons eie kuber-kamer-hokkies.

So heel moontlik sit ons almal langs mekaar en mis
iemand wat ons nie ken nie...

Lola Sanchez

{afrikaans} Alleen

Alleen

soms as die woorde my ontwyk
die gevoel van koestering my verlaat
voel ek so alleen
dat geen metafoor eers daarvoor voldoende sal wees

dis tog is dit net soms wat ek die arm van 'n iemand
die hitte van 'n ander
of die asem van 'n siel nodig het

meeste van die tyd verlustig ek my
in my eie wees
my eie eie wereld
ingediep in die maalkolk van wie ek is
my gees bevry van sosiale persepsies en boksies
sweef saam met die motte om die lamp

ek kan as ek alleen is
gedigte aanhaal wat my hart koester
en ek kan die hitte van die geskrewe woord aanvoel
ek is anders in daai opsig
dat dit my kan paai en koester
waar dit dalk ander koud laat

maar tog..

soms as die woorde my ontwyk
en alleen laat op die plato van my binneste
wanneer die emosies so 'n warboel word
dat my geliefde woorde niks kan uitrig
wanneer geen gegriffel meer help
mis ek die wese van 'n mens

Lola Sanchez 2009

Lola Sanchez

{afrikaans} Diep In My

In donker dieptes van my fotofobiese siel
kruip die alle fraaiste
eienaardighede weg

geen oog het dit al gewaar
of hand dit aangeraak
soms vergeet ek dis daar
daar waar verlede gediertes krioel
en die toekoms vreesaanjaende geluide le en maak

daar waar sonskyn weinig inkom
-of verwelkom word-

Die eienaardighede moet die verlede gediertes keer
en die toekoms mak maak
soms is hul teenwoordigheid 'n glinster in my oog
of 'n wip in my stap
maar meeste van die tyd
is hul net sigbaar
in 'n skalkse glimlag van weet
van vasberadenheid

Toekoms sal 'n mak hond word
wat in die kombuis by die stoof le
en droom van oorwinnings oor verlede gediertes
'n lojale brak wat reg is vir aksie

maar heel gelukkig die kombuis teels sal warm le.

Lola Sanchez

{afrikaans} Maanlig Kostruksie

Genadeloos konstrukrief
ontklee jy my
.. terwyl die maanlig oor my liggaam spoel
rafel jy my gedagtes uit

Terwyl die aandlug my deurspoel...

voer jy my karkas
vir die wilde honde
en voed jou bloeddorstige honger
vir emosie
.....met my trane

Lola Sanchez

Abyss

Inside me there's an abyss
a black hole of emotion
of unsaid needs
of swallowed pride
and tears held back

It's not that I don't love you
it's not that I don't want to share
but my mind and my heart
struggled to unlock

And when I do
my needs and frustrations
become all bumbled up
all wrinkled on the way from brain to tongue
they sound unwarranted
irrelevant
overly sensitive
petty

So I keep it in
swallow my tears
nothing is wrong
try to paste a smile
and hope to make you happy.

Lola Sanchez

Africa

This is Africa
sunsets of gold
summers everlasting
and days never ending

But could it be? my continent crumbles
falls away at the hands of the greedy
melts at the hands of mindless dictators

wake up comrades
pick up the freedom posters
There are people being tortured!

This is Africa
Protect it now comrade
take hands for freedom
freedom of press
democratic freedom
basic needs to be met!
Regimes and governments beware!

This is Africa
She will fight for freedom once again.

Lola Sanchez

An Ode To The Written Word

The pen that once held peace
now only mocks me
The paper that once held deliverance
now with holds all freedom
from my stretching fingers

Even as I write this,
I realize that it is in vain
Somehow I know
no freedom or unknown wisdom
will be written loose

But with visions of clever word choices
proclaiming my wisdom,
I write on;
faithfully waiting for
the peace only the written word can bring.

Lola Sanchez

Attack Of The Heart

Rapid eye movement
blood rushing through my veins
my arteries,
aorta
flooding my pounding heart.

Brain cells yelling
Screaming for oxygen
Lungs stretching for air.

Neurological systems
going frantic
cardiac arrest
asthma attack, lung failure

none of the above...
I just saw you

Lola Sanchez

Colour Of You

I can feel the colour of you
my brush can depict your face
my pencil the out-lines of your being

I can see the melody of your song
the song of your heart
the harmony that resonates in your soul

I can feel the colour of you
the complimentary shades in your eyes
the pantone of your song

my heart can hear that song
my soul can sing along

Lola Sanchez

Dreams

sometime dreams can get you down
the pace
the rush
the urgency of dreams
can get you down

before this starts to sound like a country song
let me explain
my dreams have turned
from starting blocks to spur me on
to wings of wax
making me fly against the sun
that is
when I have enough guts to put them on

somehow along the way my dreams
turned from the Disney fluff
into unreachable ideals
along the road I lost sight of what I was to become
along the way I lost my way

to You I give these dreams that I hold onto..
which dreams?
do the dreams that do not come true die?
are the unreachable heights
meant never to reached?

Lola Sanchez

Essence

beneath the crust of society
past the should and should not
whether you're a have or a have not
lies the essence
of being human

it is in the rhythm of
your fingertip
running across the page
your skin tingling with the vibrations
of the winter wind

humanity is found
at the base level
the ground floor
the connection between people
an outstretched arm
a caring hand
offering something all of us need
touch

Lola Sanchez

Go Gently Into That Good Night

Go gently into the good night
do not fear the the darkness
the abyss

Do not rage against the dying light
accept the warmth of inevitability

Rage! against your dying form
Fight against the shackles of the body
be strong in spirit
and do go gently into that good night

Do not accept it easily,
or frivolously tread towards it without cause
you'll know when
your spirit needs to be freed from the earthly cage

go gently into that good night

Lola Sanchez

I Defeated My Heart

I had defeated my heart
I took the unruly thing
strung it up
and shifted it in place
I reigned it in
controlled it
caged it

I defeated my heart
a long time ago

I captured it
like a small bird in a gilded cage
it sings of love's possibilities
the efforts and pleasures that love can bring

but it no longer controls me
no more does it have me do its bidding for love's sake
no longer am I a slave to my heart

I denied it
like a beautiful puppy
whimpering in a corner after it has been disciplined

I deny it
turn a blind eye to its pleas
and a deaf ear to its eyes

I ignore
its pathetic needs for another
or its cries for a fairy tale
I know better

I despise
its inclination for fiction
the love of fantasy
the hope of reality reforming

denying, ignoring, despising

yes, even more
sometimes even hating it
the very thing that is praised by poetry
that is tell-tale according to Poe
or all-important to Shakespeare

doing all these and more
I have defeated my heart
a long time ago

it is now merely a muscle.

Lola Sanchez

I Do Not Want A Good Man

I do not want a good man
no gentle-man for me
I need no doors opened
no chairs pulled out

no touchy-feelly conversations
no handing me tissues
no ordering for me at the bar

I'd rather have, if I may,
a man that knows his evils
who is aware of his darkness
-that darkness we all have-

I want a man that knows his shadows
that has looked at them
sat with them,
and still chose to walk in the light

Lola Sanchez

I Want To Scream

i want to scream to shout up at the heavens
i want to use obscene gestures at inanimate objects
i want to stamp my feet and roll on the floor
i want my dissatisfaction known my frustration public
my head is in a warped space
things are remembered best left forgotten
while lifelines are lost in the roads of my mind
my body is protesting she says it's not her fault
the brain says no,
she's innocent 'it's the soul',
so my soul is confused,
frustrated with the confusion
and understandably causing havoc with all my other functions
...now what?

Lola Sanchez 2009

Lola Sanchez

Ink Spot

As a rule
I never wrote about you
it seemed wrong
 too confining

But then,
I can't NOT write about you
as all my poems
are works from the heart
that which is in it-
naturally flows out

So now,
undistinguished
far from the proper, well formed,
well documented
and over thought words

comes the raw emotion
splotted out in ink

Lola Sanchez

Instant

Confined within these walls
wanting to break free
trying to scratch my way out

Listening to droning voices
talking about molecules
indigestion and digestion
Releasing stomach acids
breaking the bonds of molecules
Just add water

Instant freedom
complete with rebellion and battle
Just add water
To break away from structure
to break free from similar groups
to initiate a reaction
Just add water

Lola Sanchez

Koester (Afrikaans)

koester my
koester my met jou tong
dat jou woorde my omvorm
laat die konsonate my omvou
omarm my met byvoeglikenaamwoorde en stil vokale.

koester my met jou hande
laat hul dade en aksies my veilig hou
vorm my en beskerm my

koester my
koester my lyf
my hart
my verstand

koester
beskerm en vorm my met jou hart
vlei jou hart aan my voete
koester my met jou harts begeertes
omvou my siel met jou passie en gees
omarm my met jou bloed, jou energie

koester my
koester my lyf
my hart
my verstand

Lola Sanchez

Love?

love is the empty space in between
the days between the good ones
the spaces next to the glorious emotion
the abyss after the rainbow

its the unattainable and reachable
its the alpha and the omega
its a cliché
and poetry

love is..
indescribable
unattainable

worth it.

Lola Sanchez

Moment

i am of the moment
for all my notions of grandeur
my dreams and plans
i am of the moment

i crave the rise and fall of perfect moment
a memory creating moment
an unplanned, unscheduled
often hastily executed moment

i am of the moment
the upsweep of electricity in the air
the excitement of spontaneity
the coming in of the tide of fluorescent

don't mistake me
the obsessive compulsive planner,
the over sure careful considerer
for taking a hasty second of passion

the moment i am part of
is thought through
in that time that passes
between a kiss and air
between a kiss on lips or cheek

but given the moment
the perfect tide
the culmination of everything
the electric air, the red sky
the fluorescent tide
i am of the moment

those moments
when reality is questionable
i am of those moments

Lola Sanchez

My Poems

Poetry they say
is a form of expression
but dear me
what would the world think
if they read mine?
would it leave them agast?
saddened, overjoyed or...
even worse
untouched?

Lola Sanchez

Neruda

I do not love you except that I love you
Neruda had the strange phrase down to pat
I do not love you
But I do?
How can I,
when you make me doubt me and you and us?
when your paranoia has to become mine?
When can I be yours, as I am without having to change?
Compromise is one thing, but submitting another

I do not love you except that I love you
I love you when all is good and bad
I love when you are you and I am me
I do not love you when you're paranoid
-and no thats not who you are
I do not love this person, for who I am not enough.

I am not much, never very extraordinary,
But I thought I was enough...

Lola Sanchez

Nothing Very, Very Extraordinary

I am not evil, I am not good
I am not a rebel
but neither do I conform
I do not go out to please
nor to discomfort

Maybe I am just here-
I do not stand out
I have no wonder-colour eyes
or shimmer-shine hair...
just part of the crowd

Medium is the word for me
Not above average nor below
I do not lead nor do I follow

At first glance no one looks twice
in a crowd no one stops to stare
If my place is emptied

will it go by unnoticed?

Am I born to live to die
to be forgotten?
Will I go down in history as
'who is she? '

Or will my name be past on
by generations?
Then again maybe not,
for I am
just part of the crowd

Lola Sanchez

Organizing

organising is supposed to help
bring on the calm

so, here I am
re-arranging my frustrations
colour-coding my anger
all into neat little stacks
packed from wall to wall

maybe I should consider
space-saving containers for my hidden emotions
maybe with some post-it descriptions
or Polaroid identifiers
-just for future reference

neatly I've cleaned out my closet
and I've found my steely calm

the real me, though
might have been misfiled
under miscellaneous

Lola Sanchez

Safe Haven

This might be wrong
and I might be fooling myself

'coz deep down I want the house and the golden retriever too, I guess...

But
I do not want to be your safe haven,

I don't want to be your anchor of sobriety
I do not want to be the good influence

I want to be the poison in your veins
the voodoo-magic woman you write blues about
I want to ruin you by just being me.

I want to be addictive
possibly even bad for you
but impossible to resist.

I want you to wake up craving me,
causing you to form a habit around me

I want to be the Helen of Troy,
I want you to declare war for me
to fight, to climb mountains, duel
and other things hot-headed men do for intoxicating women

Don't save me, and don't need me to save you.

I want you to drown in me.
get lost in your obsession that is me.
I want to be the whiskey, the cigars,
the drug that you need rehab for

I don't want to be safe.

Lola Sanchez

Sandman

I'm sleepy again
I need to sleep
to close my eyes and lose myself
But I can't! not again
Can't throw myself at the
never ending darkness of sleep
it won't cure what ails me
I won't feel better afterwards

Oh but how I hurt for
the endlessness
the flowing, enveloping clouds
The strange characters
who meet me there
- how I miss them-

I need to sleep

No! must stay awake, alert
I cannot sleep my life away!
I should LIVE
Make the best of each day
Carpe diem

How will meet the prince of my dreams
When I'm sleeping?
Or fight dragons?
I should stay awake!
Breathe fresh air!

Yes!
That's what I'll do!
after I had some sleep

Lola Sanchez

Spider's Web

I am darker than I seem
and happier than most
within the dark recesses of my mind
mist swirls
clouds collect
and storms break out
days on end

In the corner spiders lurk
and spin their web of lies
to trap me within these walls

Carefully I elude them

Lola Sanchez

Strangers

its the strangeness that gets to you
the unfamiliar smell

the unknown vector,
a un-calculated, -manipulated result

it's the strangeness
that frightens and excites you
it's the unfamiliar territory that invigorates your senses

it's the learning curve
the new knowledge
the promise of information previously unshared
that enthralls you

it's the strangeness that gets to you

Lola Sanchez

The Colour Of You

I can feel the colour of you
my brush can depict your face
my pencil the out-lines of your being

I can see the melody of your song
the song of your heart
the harmony that resonates in your soul

I can feel the colour of you
the complimentary shades in your eyes
the pantone of your song

my heart can hear that song
my soul can sing along

Lola Sanchez

The Curve Of You

the curve of your shoulder
is reminiscent of comfort,
a trusted hide-away
where one can cuddle into,
forget the world
and just be.

the comfort your heartbeat brings
combined with the assurance of your sleep-breathing
soothes my mind and heart of all possible worries

as if these small comforts of who you are
are a type of anesthetic,
the day, week or month of work, life and the daily grind
slips away into an abyss

your hand that slips from my shoulder
to the curve my hips draw in the air
wipes away the grit of the city
the daily pessimism

the breath of your sleep that falls onto my ear
finds its way into the canals of my mind
reminding me of days that have past
in bliss and longing
and of days to come
it blows like a strong wind
through my minds eye
swirling away any doubts or fears

Lola Sanchez

The Post-Human Syndrome

text me while you drive
tweet your inner most thoughts
while you act blasé
capture every moment
tag the people you share moments with
as proof of existence

fight in your status
poke an old flame
find a new love

email your heart out
reply, forward and send randomness

sext your cravings,
hormone ravings
or intimate needs to a lover,
or a chat room stranger

friendship becomes rare
despite being classified in groups, lists
alphabetically organized on your profile page

communication has become so much easier
and so much harder

we know more people,
less

Lola Sanchez

Touch

take you fingers
and run them across the edges of reality
touch the beginning
and the end of your universe

may the texture that you experience
reveal some of what it means to be alive

may the touch of another
or the brush of belonging
surround you
and remove
the film of sheep-like acceptance from your eyes.

Lola Sanchez

Vertigo

Hazy days
lovely days
tiptoeing the edge of reality
reliving the vertigo
the loss of balance

Vertigo when I see you
dizziness when you are near
the giddiness of your kiss

Hazy days
lazy days
walking the rope
across the ravine
reliving the vertigo
the loss of balance

Vertigo when I see you
Mind dizzying kisses on the edge of reality

Lola Sanchez

Voodoo Doll

once upon a time
I was a voodoo doll
made out of bits and pieces

I was a voodoo doll
made to your likeness
meant to hurt both you and me
words our pins and needles
and our arrogance our black-magic

once upon a time
I was a voodoo doll
made out of slivers of you
and slivers of me
combined in a toxic voodoo spell

Lola Sanchez

War Paint

Rebelling against these chains
shifting from inhibited thoughts
breaking free from conformity

□

free thinking to reign!
unlocking my thoughts
freeing the phoenix within

breathing life into dead thoughts
breathing free from dull grey
and joining a rainbow

painted with war paint
but being against war
I shall charge the world
or at least...
my world

Lola Sanchez

What If

what if I never forget you
what if you always remain
what if in years to come
your hold is as tight as ever

continually I think
I'm over you
I have thought I have been over you
that I'll get over you
that I am over you

but your image still lingers
albeit in the background
like a double exposed photo
-a phantom over the present

your voice is still a distant echo in every thought that crosses my mind
every memory
every argument or debate I enter into

what if I can never forget you
what if forever and always
your love is my craving
your eyes are what I see before I kiss
your laugh what I hear before I smile

what if
what if despite of you
and despite of me
I can never forget you
?

Lola Sanchez

What You Do Best

Take to the blade
slice my flesh
watch me bleed
make it flow

flood the streets
paint with my blood
swim in my blood

Sink away in my placenta
drown in me
laugh at my wounds
Howl at the moon
this is what you do best

rinse my veins
wash my heart
bleach my lungs
curse my soul

Howl at the moon
this is what you do best

Lola Sanchez

When Do I Miss Someone

though i see myself as a loner
romantically facing the music on my own
dancing to my own tune
and discovering new continents,
I sometimes wish you were here
not to be strong for me
or support me in my strife
to open my jam
or fix the leaky tap

but to marvel with me
in the small things
I wish you were here to look a my work
to reaffirm to my soul that it is good
that is when I need a partner.

Lola Sanchez

Who Shall I Be Tonight?

there's a girl I am slowly
leaving behind
and reaching the woman
deep inside
I am the only who notices

But still I feel the girl
clinging on
maybe she will never leave
but only rotate
with the woman
every other night

who shall I be tonight?

Lola Sanchez

Yesterday, Today, Tomorrow

Only fools live in the future
only the regretful
live in the past

but very few live in the now
the hardest part of all

dreams of what to come
can be changed
and the past can be accepted

but the now?
Can only be survived

Soon it will be the past
then we will regretfully accept

Lola Sanchez